

Ebba Strange (SF):

Jeg skal bare på SFs vegne sige, at vi anbefaler lovforslagene, og vi anbefaler, at de går direkte videre i tinget uden udvalgsbehandling.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ligeledes anbefale både disse to lovforslag, og at man undgår at behandle dem i udvalg.

Steen Folke (VS):

Også VS kan uden videre gå ind for de to lovforslag.

Johan Nielsen (S):

Jeg er meget forvirret, meget forvirret. Det skal selvfølgelig aldrig blive mig, der bestemmer, hvad man mener, og hvad man vil i fremskridtspartiet; så ønsker jeg hellere, jeg var død. Men når jeg lige har fortalt, at disse lovforslag er blevet vedtaget i lagtinget med et meget stort flertal, og når jeg fra denne talerstol gang på gang har understreget, at et meget stort flertal i den færøske befolkning ønsker at være sammen med Danmark, fordi det tjener begge parter til meget stor ære — tænk blot på, hvordan man i Danmark i den sidste tid har solet sig i den bedrift, som en færøsk søkaptajn har udøvet — så kan jeg ikke forstå, at en så fornuftig mand som det ærede medlem fra fremskridtspartiet kan komme op og sige, at det strider imod færingernes ønske. Men der er måske noget i vejen med mig og min logik.

Maisted (FP):

Jeg siger tak for belæringen om, at flertallet i den færøske befolkning ønsker at deltage i goderne, men de ønsker, så vidt jeg ved, selvstyre i vid udstrækning, og så er vores opfattelse, at de også må tage forpligtelserne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslagene direkte til anden behandling.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om vikarbureauer [af Erhard Jakobsen m.fl.]
(Lovforslag nr. 221. Fremsat 9/5 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Det fremsatte lovforslag tager særligt sigte på at bringe vikarbureauvirksomhed, der hidtil har været reguleret i henhold til arbejdsløshedsloven, ind under en selvstændig lov. Som det siges i bemærkningerne til forslaget, skal vikarbureauvirksomhed gøres til en ganske normal og tilladt servicefunktion. Forslagsstillerne mener hermed, at en virksomhed af denne art inden for visse områder skal kunne drives uden forhåndstilladelse, og at bureauerne i deres virksomhed i en vis udstrækning skal stå friere over for indgreb fra det offentliges side.

Den foreslåede ordning går således ud på, at der frit skal kunne drives vikarbureauvirksomhed inden for sådanne beskæftigelser, der falder ind under funktionærlovens § 1, stk. 1. Endvidere indeholder forslaget en regel om, at vikarbureauvirksomhed uden for det således afgrænsede område skal kunne udøves i henhold til en af arbejdsministeren meddelt tilladelse.

Jeg vil gerne herom sige, at efter arbejdsløshedslovens regler om vikarbureauer kræves der i dag altid en tilladelse, for at der lovligt kan drives vikarbureauvirksomhed. Betingelserne er, at der skal være et fagligt eller et stedligt behov for en sådan virksomhed, samt at der skal forhandles med arbejdsmarkedets organisationer inden for det pågældende område. Tager vi handels- og kontorområdet, så er reglerne nærmere beskrevet i en arbejdsministeriel bekendtgørelse fra 1970, og i henhold til denne bekendtgørelse har en række vikarbureauer fået tilladelse til deres virksomhed inden for dette område.

Så vil jeg i øvrigt gerne nævne, at spørgsmålet om, i hvilket omfang der er behov for vikarbureauer, har været debatteret her i tinget ved flere tidligere lejligheder, og jeg mener ikke, der nu er fremkommet noget, som skulle give grund til at antage eksistensen af et ikke tidligere konstateret, udvidet behov for disse bureauers arbejde. Jeg synes

[Arbejdsministeren.]

nærmest, at den kritik, som fra mange sider gennem de senere år har lydt i denne sammenhæng, må rejse spørgsmålet om, hvorvidt de regler, der i dag gælder, er restriktive nok.

Lad mig også nævne, at arbejdsmarkedets parter, bl. a. gennem landsarbejdsnævnet, tidligere har været inddraget i drøftelserne af disse forhold og ikke har ment at kunne påvise et behov for en udvidelse af det tilladte område for vikarbureauernes virke. Der er i øvrigt blevet nedsat et udvalg i slutningen af 1973 i tilslutning til landsarbejdsnævnet. Man har ønsket det specielt til undersøgelse af problemerne omkring vikarbureauvirksomhed inden for handels- og kontorområdet. Dette udvalg arbejder fortsat og har altså endnu ikke afsluttet sit arbejde.

Selve lovforslaget henviser jo til funktionærlovens § 1, stk. 1, hvori der findes en fastlæggelse af den personkreds, der omfattes af funktionærlovens beskyttelsesregler. Efter forslaget skulle det altså være sådan, at inden for dette område skulle vikarbureauvirksomhed principielt være fri. Det vil sige, at forslaget betyder en frigørelse af virksomheden inden for et område, som er væsentligt udvidet i forhold til begrebet handels- og kontorområdet. Den anvendte henvisning til funktionærloven giver lovforslaget et meget uklart indhold, for så vidt angår de erhvervsmæssige afgrænsninger for disse bureauers virke. Hertil kommer yderligere, at forslaget ikke forsøger nærmere at klarlægge, hvad man egentlig skal forstå ved vikarbureauvirksomhed. Rent bortset fra det mener jeg ikke, der er dokumenteret et reelt behov for at udvide området.

Jeg vil da gerne føje til, at en udvidelse af de tilladte grænser for vikarbureauer også vil være i modstrid med den herskende opfattelse i en række andre lande. Lad mig nævne, at det er ikke så længe siden, at man i Sverige vedtog en lov, der forbød vikarbureauer. Lad mig også nævne, at flere EF-lande har forbud mod vikarbureauer. Andre lande forbereder forbud, mens endnu andre har mere eller mindre restriktive reguleringer af vikarbureauernes virksomhed. Yderligere er i EF-regie foregået drøftelser i forbindelse med et direktivforslag om kontrol med sådanne bureauers virksomhed over lande-

grænserne. Jeg kan nævne videre, at inden for den internationale arbejdsorganisation har spørgsmålet også været taget op om restriktioner over for vikarbureauerne, bl. a. fordi man har den opfattelse, at al arbejdsformidling skal være vederlagsfri, og nogle mener, at dette må sidestilles med arbejdsformidling.

Som det fremgår af det, jeg her har anført, vil regeringen ikke kunne støtte dette forslag. Der synes ikke at foreligge dokumentation for, at der er behov for en udvidelse af bureauernes virke som den foreslåede eller for i øvrigt at optage særlige regler om dette spørgsmål i en selvstændig lovgivning.

Inge Fischer Møller (S):

Da socialdemokratiets ordfører i denne sag, hr. Otto Mørch, er forhindret i at være her i dag, skal jeg på hans vegne fremkomme med følgende:

Jeg kan helt tilslutte mig arbejdsministerens argumentation for afvisning af centrum-demokraternes forslag. Dog ønsker jeg principielt at få markeret som socialdemokratiets synspunkt, at vi finder det meget betænkeligt med en erhvervsmæssig form for udlejning af arbejdskraft, som det sker gennem vikarbureauerne. Fremfor som nævnt i forslaget at sigte mod en yderligere liberalisering, som betyder mindre kontrol med vikarbureauvirksomhed, bør man nok snarere gå den anden vej, som det kendes i flere andre lande med stærkere restriktioner for en sådan virksomhed.

For socialdemokratiet drejer det sig om den bedst mulige beskyttelse af arbejdstageren under alle forhold, og her kan man nok være i tvivl om beskyttelsen, måske allerede under vor nuværende begrænsede lovgivning på området. Vi er som sagt meget skeptiske over for forslaget og må derfor afvise det.

Røtzler Møller (V):

Den nuværende lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring indeholder bestemmelser om privat arbejdsanvisning, og det er hovedindholdet af disse regler, som centrum-demokraterne nu vil have udmøntet i en særlig lovgivning, dog med visse udvidelser. Udvidelsen består i, at den private arbejdsanvisning gennem vikarbureauer skal være tilladt uden begrænsninger, når

[Retzler Møller.]

det drejer sig om arbejdsopgaver, der falder ind under begrebet funktionærarbejde, jfr. funktionærlovens § 1, stk. 1.

Den praktiske konsekvens vil blive, at vikarbureauernes virksomhed herefter ikke blot vil omfatte handels- og kontorområdet, men også det, der forstås ved tekniske og kliniske bistandsydelser. Denne udvidelse kan vi ikke have noget principielt imod. Lovforslagets § 1, stk. 2, giver mulighed for vikarbureauvirksomhed inden for andre beskæftigelsesområder end funktionærområdet. Vi har sådan set ikke noget imod, at arbejdsformidlingen kan få noget konkurrence om anvisning af arbejdskraft. Måske kunne forskellige fagforbund være fristet til at oprette vikarbureauer for anvisning af deres fags arbejdsløse, men dette er vel nok teori, når alt kommer til alt.

Lovforslaget skal nok bringe liv i den gamle diskussion om, at vikarbureauvirksomhed gør det svært for arbejdsformidlingen at fungere effektivt, og jeg skal blot på mit partis vegne notere mig, at der jo har været ro om denne sag i årevis. Det vil dog nok være klogt, om arbejdsformidlingen havde en vis kontakt til de vikarbureauer, der er i dag, af hensyn til formidlingens effektivitet og af hensyn til de arbejdssøgende, for at undgå, at nogen falder ned imellem de to områder.

Jeg kan således på venstres vegne give tilsagn om en positiv medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Glensgård (FP):

Jeg må sige til centrum-demokraterne, at jeg er egentlig lidt fornærmet. Jeg er egentlig lidt fornærmet over ikke at kunne være medforslagsstiller til dette forslag. Det er et godt forslag, et forslag, som der er behov for.

Vi har problemer i erhvervslivet med specialmaskiner, så for min skyld kunne vi godt udvide det til at omfatte andet end funktionærlovens § 1

Det er jo rigtigt, som man skriver i bemærkningerne til forslaget, at der ikke kan skønnes at være behov for særlige indskrænkninger i vikarbureauernes virke; problemerne må derfor kunne afhjælpes ved et lovforslag som det her fremsatte.

Skulle jeg gøre en enkelt bemærkning om selve lovforslaget, kunne jeg rejse det spørgsmål, om vi måske skulle undgå at stramme § 3 så meget, som der ligger i forslaget. Man skriver, at arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsynets art og opgaver. Vi vil selvfølgelig gerne være med til at se på det, men det er nok spørgsmålet, om vi ikke skal være med til at bestemme lidt om, hvor meget arbejdsministeren skal have mulighed for at føre kontrol.

Som sagt kan jeg helt og holdent tilslutte mig forslaget, og jeg håber, vi kan få et virkelig godt, hurtigt og sagligt udvalgsarbejde.

Ingomar Petersen (RV):

Det problem, som centrum-demokraterne her rejser, har jo hidtil været reguleret under arbejdsløshedsloven, og det er mit indtryk, at det hidtil egentlig har fungeret meget godt. Nu ønsker man ved dette forslag en sådan løsning, at der frit kan drives vikarbureauvirksomhed. Det er ikke utænkeligt, at det, hvis man vedtog det, kunne få afsmittende virkning på andre bureauer, som kunne tænkes oprettet, og det kunne måske være betænkeligt.

Jeg tror nok, det er nødvendigt, at vi i et indgående udvalgsarbejde virkelig får drøftet og analyseret, hvordan det egentlig har fungeret indtil nu. Har det fungeret hensigtsmæssigt? Jeg har indtryk af, at man inden for erhvervslivet på mange områder har været godt tilfreds med at have disse bureauer. Jeg synes også, man må få vurderet, hvorledes behovet er. Jeg tror nok, man må se på det, men skal der ske ændringer, så må det virkelig nøje undersøges.

Der er imidlertid én ting, som jeg her føler trang til at gøre opmærksom på, nemlig den bemyndigelse, som arbejdsministeren har i kapitel 6, § 25, i arbejdsløshedsloven til at tilbagekalde en tilladelse, når der ikke længere skønnes at være behov for den pågældende virksomhed, det pågældende vikarbureau. Det er en bemyndigelse, som efter vor opfattelse egentlig er uhørt over for det private erhvervsliv. Selv om man først har givet tilladelse til, at et bureau løser denne opgave, så kan arbejdsministeren faktisk, hvis det passer ham, trække tilladelsen tilbage, og teoretisk kunne arbejdsmini-

[Ingomar Petersen.]

nisteren i dag egentlig sige, at der er ikke behov for dem mere, og lukke disse vikarbureauer.

Spørgsmålet er, om det er relevant at løse problemet i en ny lov, eller om det ikke var mere relevant at løse problemet i forbindelse med arbejdsløshedslovgivningen, når vi nu alligevel skal have den op til en virkelig grundig analyse og vurdering af de mange urimeligheder, der er i den.

Vi vil fra de radikales side ikke tage stilling til det foreliggende lovforslag, før vi virkelig under udvalgsarbejdet har fået dokumentation ud over den meget lille dokumentation, som ligger i bemærkningerne til lovforslaget.

Ninn-Hansen (KF):

Vikarbureauer udfylder, synes vi, en fornuftig funktion. Forslagsstillerne har ret i, at det er en servicefunktion, vi har brug for, og hvis man lovmæssigt kan sikre deres virksomhed bedre, så synes vi, det er fornuftigt.

Det er også vort indtryk, at i vikarbureauerne er der god plads for ansatte, der er deltidsbeskæftigede. Vi lægger vægt på, navnlig af hensyn til kvindernes situation i samfundet, at fremme deltidsarbejde, og vi mener, at en af vejene hertil er at sikre vikarbureauernes virksomhed mest muligt.

Arbejdsministeren havde både principielle og tekniske indvendinger. De principielle indvendinger deler jeg altså ikke; de tekniske indvendinger vil vi gerne overveje i udvalget. Det er da muligt, man kan opnå det, som forslagsstillerne ønsker, med en anden udformning, men vi synes, at forslagsstillerne, centrum-demokraterne, har ret i, at man må placere vikarbureauerne således, at de kan udfylde den fornuftige funktion, som de har i øjeblikket, og som kan blive udbygget, hvis de bliver sikret igennem en sådan lovgivning.

Gert Petersen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Henning Philipsen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg sige på hans vegne og på mit partis vegne, at vi ikke under nogen omstændigheder kan støtte det lovforslag, som centrum-demokraterne her har fremsat.

Jeg synes egentlig, arbejdsministeren

argumenterede meget godt imod forslaget. Jeg kan tilslutte mig hans kritik. Det eneste, jeg savnede hos arbejdsministeren, var sådan set en slags logisk konklusion på den kritik, han selv kom med, for den logiske konklusion ville være, at man helt afskaffede de eksisterende vikarbureauer og forbød deres virke. Jeg kan forstå, at der sker sådan noget i andre lande i Vesteuropa, og det synes jeg nok at udvalgsarbejdet i hvert fald vil give anledning til at vi kan få nogle flere oplysninger om. Det imødeser jeg.

Det er vores principielle holdning, at arbejdsformidling bør høre hjemme under og kontrolleres af fagbevægelsen. Det er ikke tilfældet i dag. Vi beklager, at arbejdsformidlingen hører under det offentlige, men vi synes, det er langt værre, at arbejdsformidling bliver en geschæft, sådan som tilfældet er i forbindelse med vikarbureauerne. Vi har hørt meget her fra denne talerstol i de sidste minutter om erhvervslivets behov og erhvervslivets krav. Erhvervslivets behov i et samfund som det, vi lever i, er, at arbejdskraften skal ansues som en vare. Det ved vi godt, og det er slemt nok efter vores opfattelse. Men at man ligefrem skal tjene penge på at sjakre med denne vare, det synes vi er grove løjer.

Derfor mener vi, at vikarbureauerne helt bør forsvinde, og på den baggrund kan vi naturligvis ikke støtte det forslag, der her er fremsat.

Svend Erik Sørensen (Kr.F):

Kristeligt folkeparti ser med adskillig sympati på det foreliggende lovforslags udvidelse af vikarbureauernes virkefelt. Vi mener, at vikarbureauerne har gjort en udmærket indsats for at formidle en arbejdsindsats, der næppe ville kunne formidles gennem den offentlige arbejdsformidling, i hvert fald ikke så smidigt, som vikarbureauerne har kunnet gøre det.

Vi ved, at der er adskillige små virksomheder, små erhvervsdrivende, der måske beskæftiger et par ansatte, som pludselig får brug for en ekstra assistance, og som har fået denne assistance gennem vikarbureauerne, let og smidigt. Vi ved også alle sammen, at der går adskillige rundt omkring i de små hjem — og også i de lidt større — som godt vil have et lille job, begrænset hvad tid angår; de har kunnet henvende sig

[Svend Erik Sørensen.]

til disse bureauer og har kunnet få sådan et job forholdsvis hurtigt og let.

Vi kan tilsige vores positive medvirken under udvalgsarbejdet og vil gerne kigge nærmere på lovforslaget undervejs.

Freddy Madsen (DKP):

Da mit partis ordfører, hr. Jørgen Jensen, er fraværende, skal jeg i korthed tage stilling til dette forslag, idet jeg kan henvise til, hvad der er sagt både af arbejdsministeren og af andre ordførere, som er modstandere af forslaget.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg synes, de erfaringer, vi har med vikarbureauerne, viser, at hvis man vedtager denne udvidelse, vil det betyde, at vi vil få en større andel af uorganiseret arbejdskraft — og det er måske også hensigten med det pågældende forslag, det ved jeg ikke. Under alle omstændigheder vil det være sådan, at når der skal betales til et bureau for at få arbejdskraften, ja, så skal pegene på en eller anden måde udredes, og dette vil efter vores opfattelse også komme til at påvirke lønniveauet. Det er en side af sagen, som vi efter min mening også bør tage med ind i overvejelserne.

Ud fra alt det, der i øvrigt er sagt imod dette forslag, kan vi også på det bedste anbefale, at det bliver forkastet.

Kurt Hansen (VS):

VS vil gå imod dette lovforslag. Vi mener, at anvisningen af arbejdskraft, såvel af organiseret som uorganiseret, bør foregå gennem fagforeningskontorerne. Den uorganiserede arbejdskraft kan også anvises igennem fagforeningskontorerne. Dermed havde man langt større mulighed for at få folk, som var uorganiserede, ind at se, hvilke muligheder og tilbud, hvilke overenskomster osv. der blev givet til de organiserede arbejdere, og dermed havde vi nok mulighed for at nå op på en lidt højere organisationsprocent end den, vi har i dag.

Vi mener ikke, det er rimeligt, at man skal gøre anvisningen af arbejdskraft til et liberalt erhverv, hvor de, der anviser arbejdskraften, sikkert også sidder og skovler temmelig store penge hjem.

Jeg synes, vi i denne sag skulle følge Sverige. Som vi hørte fra den socialdemokratiske ordfører, har man i Sverige forbudt vi-

karbureauerne. Jeg synes, vi skulle gå samme vej herhjemme.

Jeg vil godt lige stille et enkelt spørgsmål til forslagsstillerne. Jeg har undersøgt den ministerielle bekendtgørelse omkring vikarbureauer inden for handels- og kontorområdet, og der står en hel masse ting om, hvilke rettigheder de, der anvises arbejde gennem vikarbureauerne, har, men der står intet om søgne-helligdagsbetaling. Jeg vil godt vide, om de, der anvises arbejde gennem et vikarbureau, har adgang til søgne-helligdagsbetaling — i bekræftende fald under hvilken form.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erhard Jakobsen) (CD):

Det piner mig meget at komme i den situation, at jeg straks må erklære, at jeg ikke kan svare på det spørgsmål, der blev stillet, men jeg føler mig sådan set heller ikke forpligtet til det, for jeg skal ikke forsvare vikarbureauernes fremtidige arbejde osv., det er slet ikke det, der er baggrunden for dette forslag.

Må jeg derefter sige tak til det flertal, der synes at være i denne sal for at få gennemført dette forslag. Jeg har konstateret, at det er der åbenbart, og det er jeg naturligvis meget tilfreds med.

Jeg vil gerne sige til den radikale ordfører, at det, som han fremhævede, er netop vores udgangspunkt. Det er klart, det er ikke noget, vi alene har fundet på. Vores tidligere gruppeformand, hr. Arne Melchior, har arbejdet meget med disse ting, og det var ham, der allerede på et tidligt tidspunkt førte frem, at det er faktisk urimeligt, at nogle mennesker i deres arbejde, som efterhånden er blevet ret omfattende, faktisk skal være fuldstændig i lommen på én mand, som kan lade sig lede af et lune, eller som kan være udsat for pression, det kan være hvad som helst. Det kan ikke være rimeligt. Jeg er helt tilfreds med, om udvalget vil tage sit udgangspunkt i det, som hr. Ingomar Petersen netop talte om: kan denne bemyndigelse gå an?

Må jeg i øvrigt om centrum-demokraternes principielle udgangspunkt sige, at hos os er forslaget bestemt ikke motiveret af et ønske om at få organisationerne ud af billedet eller at få den offentlige arbejdsanvisning ud af billedet. Vores principielle hold-

[Erhard Jakobsen.]

ning er netop den, at vi ikke på forhånd vil dømme: det må det offentlige klare, og det må de private klare. Det må livet vise. Vi står ikke her i landet ved begyndelsen af et politisk liv, vi står langt fremme i en proces, og det er vist nogenlunde afklaret, hvad det offentlige egner sig til her i landet, og hvad den private sektor egner sig til. Der kan nu og da foretages nogle justeringer, men der er ingen grund til generelt at sætte ind på at putte mere ind under det offentlige eller mere ind under det private, medmindre særlige forhold taler for det. Her har nogle private mennesker vist gennem deres initiativ, at de i og for sig har løst en opgave, som andre ikke har kunnet løse.

Her kommer jeg til noget af det, der har været fremme, som er væsentligt: her er jo ikke tale bare om arbejdsformidling, her er tale om betydelig mere end en arbejdsformidling og i visse tilfælde noget ganske andet. Derfor vil jeg afvise, at man blot siger: al arbejdsformidling skal være gratis. Ja, hvis det kun er arbejdsformidling, og hvis det er den helt normale, den, der gælder for den store, brede flok, der får brug for det. Men der er helt specielle behov for dem, der søger arbejde på visse måder, og der er helt specielle behov for virksomheder, der søger arbejdskraft af en speciel art.

All right, det kan give anledning til tryk på lønnen, hvis vi ikke har fuld beskæftigelse, men er der fuld beskæftigelse, så er der ingen fare for, at det sker, og det er jo et mål, vi stiler imod alle sammen.

Jeg mener, at den kritik, der har været fremme — jeg har bl. a. fulgt den i Danmark radio — har været ensidig ud over alle grænser. Jeg mener, at de folk fra vikarbureauerne, der har fået lejlighed til at være fremme nu og da, har forsvaret sig ganske godt.

Men jeg ser hen til udvalgsarbejdet. Navnlig vil det glæde mig, at hr. Gert Petersen i udvalgsarbejdet kan få lejlighed til at glæde sig over, at en hel række EF-lande er på linje med de synspunkter, han har.

Kurt Hansen (VS):

For mig er det i hvert fald et meget væsentligt punkt at få frem, og når hr. Erhard Jakobsen ikke kunne svare på spørgsmålet, så kunne jeg godt tænke mig, om jeg kunne

få arbejdsministeren til at svare på spørgsmålet: er der inden for vikarbureauområdet tale om, at der er forringede søgne-helligdagsordninger for dem, der anvises arbejdskraft derigennem?

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg skal ikke gå ind i nogen længere diskussion om de indlæg, der har været, bare understrege, at for os er det afgørende hensynet til den sociale sikkerhed for de mennesker, der påtager sig disse vikarjob, og i henhold til de regler, som skal følges, er forholdet det, at man er forpligtet til at overholde såvel funktionærlovsregler som andre regler, der gælder. Når det er gået nogenlunde manerligt efter min opfattelse, skyldes det netop, at vi har tilvejebragt denne sikkerhed gennem den særlige bekendtgørelse, som arbejdsministeriet har udarbejdet, og som man har at rette sig efter.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erhard Jakobsen) (CD):

Jeg skal blot sige, at hvis der er folk uden for den egentlige funktionærstand her i landet, der savner nogen beskyttelse, så har vi da ikke spor imod fra centrum-demokraternes side — det er oven i købet noget, vi overvejer — at bringe andre lønmodtagere her i landet ind under de samme gunstige regler, som funktionærerne i dag har. Det er jo noget, der indtil nu ikke er lykkedes på en række områder. Det vil vi gerne medvirke til, og det er et klart lovgivningsanliggende. Jeg kan bare ikke se, at det har noget at gøre med vikarbureauernes stilling, og det har det altså heller ikke. Så længe man holder sig inden for funktionærlovens område, kan vikarbureauerne hverken gøre fra eller til, for loven skal naturligvis holdes. Det havde jeg også på fornemmelsen, men det var bedre, at arbejdsministeren svarede, end at jeg skulle gøre det.

Ingomar Petersen (RV):

Jeg synes nok, at hr. Erhard Jakobsen noget hurtigt konkluderede, at der var et flertal for forslaget. Jeg vil godt sige, at i den konklusion skal hr. Erhard Jakobsen nu ikke sådan lige umiddelbart tage det radikale venstre med, i hvert tilfælde ikke i første omgang. For spørgsmålet er jo, om de problemer, som vi har, og som jeg bl. a. har

[Ingomar Petersen.]

påpeget, ikke kan løses over den nuværende ordning. Vi må nok erkende, hvad grunden er til, at disse vikarbureauer er opstået. Grunden er vel egentlig, at man ikke har haft mulighed for igennem arbejdsformidlingen hurtigt at få den fornødne arbejdskraft, som man har haft brug for i erhvervslivet. Det kan måske ligge i, at arbejdsformidlingen ikke har fungeret helt efter sin hensigt, og det kan også ligge i, at mange mennesker ikke har ønsket at henvende sig på arbejdsformidlingen, altså hellere ville melde sig til et privat vikarbureau og på den måde få mulighed for deltidsarbejde.

Jeg synes, der er mange ting, som vi virkelig skal have kulegravet og vurderet i denne sag. Jeg er ikke overbevist om, at den rigtige fremgangsmåde er at lave en speciel lov for dette område. Det er jeg meget betænkelig ved. Men dermed være ikke sagt, at vi ikke over den nugældende lovgivning måske kan få foretaget nogle fornuftige ændringer, således at det kan komme til at fungere.

Men jeg synes nok, at der er oplysninger, som vi har behov for. Jeg synes nok, det var rart at høre lidt om, hvad honorarerne egentlig er for at anvise arbejdskraft, og hvordan og hvorledes det fungerer. Der har været rejst kritik af vikarbureauerne — hr. Erhard Jakobsen har selv nævnt den — og der er formentlig andre, der roser dem til skyerne. Alle disse ting må vi virkelig sagligt se på, inden vi når til et eller andet resultat. Der kan være tale om en skærpelse, og der kan være tale om en lempelse; før vi har undersøgt problemerne nøje, synes jeg ikke, det er rigtigt her på forhånd at tage endelig stilling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erhard Jakobsen) (CD):

Der er én form for angreb, der går min ære for nær, og det er, hvis man angriber mine regnekundskaber, for jeg har nemlig gået i skole på et tidspunkt, hvor man ikke lærte matematik, men regning. Jeg havde naturligvis ikke regnet de radikale med i det flertal, som jeg hurtigt opgjorde, men flertallet er altså til stede alligevel. Jeg venter i øvrigt en velvillig holdning hos det radikale venstre, fordi jeg netop fandt, at de tanker,

som hr. Ingomar Petersen førte frem, var absolut på linje med det, jeg havde sagt.

Centrum-demokraterne er meget indstillet på, at man skal ikke beskytte folk, som meget beder sig fritaget for at blive beskyttet. Det er ellers en tendens, der er i tiden. Vi føler os fuldt beroliget ved, at — og det står jo netop i forslaget — arbejdsministeren fører tilsyn, arbejdsministeren giver direktiver. Det er da klart. Det er da ikke noget, der bare skal ligge og blafre ud i luften. Det er noget, der skal foregå i halvoffentlige institutioner, som det jo bliver, der skal overholde de normale regler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra medlem af folketinget *Honoré* har jeg modtaget meddelelse om, at han som følge af deltagelse i møde i Den vesteuropæiske Union ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv fra og med den 27. maj samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Erhvervsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af lov om visse forhold vedrørende gas-, vand- og afløbsinstallationer og dertil hørende kloakledninger. Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Udv. f. forretningsordenen (22/5 75):

Udtræder: Freddy Madsen

Nyt medl.: Jørgen Jensen

[Anden næstformand]

Markedsudvalget (22/5 75):

Udtræder: Nauerby

Ny stedf.: Nyborg

Boligudvalget (23/5 75):

Udtræder: Kaj Hansen

Ny stedf.: Hanne Reintoft

Udv. f. forretningsordenen (23/5 75):

Udtræder: Jørgen Jensen

Nyt medl.: Freddy Madsen

Kommunaludvalget (23/5 75):

Udtræder: Tandrup Jensen

Ny stedf.: Ove Jensen

Udv. ang. civilt beredskab (23/5 75):

Udtræder: Tandrup Jensen

Nyt medl.: Nyborg

Erhvervsudvalget (23/5 75):

Udtræder: Tandrup Jensen

Ny stedf.: Nyborg

Kirkeudvalget (23/5 75):

Udtræder: Tandrup Jensen

Ny stedf.: Nyborg

Udenrigsudvalget (23/5 75):

Udtræder: Tandrup Jensen

Ny stedf.: Nyborg

Valutaudvalget (23/5 75):

Udtræder: Tandrup Jensen

Nyt medl.: Nyborg

Socialudvalget (23/5 75):

Udtræder: Tandrup Jensen

Ny stedf.: Nyborg

Udtræder: Kaj Hansen

Nyt medl.: Hanne Reintoft

Udv. om offentlige arbejder (23/5 75):

Udtræder: Hölge

Nyt medl.: Bach

Udtræder: Bach

Ny stedf.: Hölge

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 27. maj kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Honoré.*

- 2) *Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.*

- 3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om amtscentraler for undervisningsmidler.

- 4) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og pensionsbeskatningsloven. (Udvidet særskilt beskatning af gifte kvinder).

- 5) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). (Forhøjelse af den skattefri bundgrænse) [af Glistrup m. fl.].

- 6) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ophævelse af lov om sømandsskat [af Arentoft m. fl.].

- 7) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige.

- 8) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager.

- 9) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om mødrehjælpens virksomhed. (Ændring som følge af lov om social bistand).

- 10) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om visse forhold vedrørende gas-, vand- og afløbsinstallationer og dertil hørende kloakledninger.

- 11) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Bortfald af 18 års aldersgrænsen for medlemskab, halvårige reguleringer af arbejdsløshedsdagpenge, ophævelse af det generelle maksimum for arbejdsløshedsdagpenge, nedsættelse af ventetiden for ret til dagpenge, ophævelse af det særlige arbejdskrav for 22-årige m. v.).

[Anden næstformand]

12) *Første behandling af:*

Forslag til lov om undgåelse af Fiskebækbroprocessen [af Hölge m. fl.].

13) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift. (Forhøjelse af afgiften for pantebreve).

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste anden næstformand til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 12.00.
